

К 792/Д 87

1200000868717

ПЕЙО Н. ЯВОРОВ

В П О Л И Т Е
Н А
В И Т О Ш А

ДРАМА

сезон 1977 — 1978

ПОСВЕЩАВАМЕ НА 100-ГОДИШНИНАТА ОТ
РОЖДЕНИЕТО НА ГОЛЕМИЯ БЪЛГАРСКИ ПОЕТ И
ДРАМАТУРГ ПЕЙО К. ЯВОРОВ

постановка

Г Е О Р Г И Р А Д О М И Р О В

сценография

Ц А Н К О В О Й Н О В

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

1200000868717

II премиера

20 ноември, театъра
сезон 1977—1978 година

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА

ХРИСТО ХРИСТОФОРОВ

ГЕОРГИ СТЕФАНОВ

СТЕФАН В. ДРАГОДАНОГЛУ

НИКОЛАЙ МИТЕВ

Д-Р ВАСКО ЧИПИЛОВСКИ

ЛЮБОМИР МИРЧЕВ

ЧУДОМИР ЧИПИЛОВСКИ

ВАЛЕНТИН ГАДЖОКОВ
СЕВДАЛИН ПОПОВ

МАРКО ПЕТРОВИЧ

АНДРЕИ МЕДНИКАРОВ

Г-ЦА МИЛА В. ДРАГОДАНОВА

АЛБЕНА КАЗАКОВА

Г-ЖА ЕЛИСАВЕТА
В. ДРАГОДАНОГЛУ

АНТОАНЕТА КРЪСТЕВА

Г-ЖА АМЕЛИЯ
М. ПЕТРОВИЧ

СТЕФКА СТЕФАНОВА

447948

ПЕЙО К. ЯВОРОВ

ЩЕ ДОИДЕШ ТИ ОЧАКВАН ДЕН.
ИЗГУБИХ АЗ ЧОВЕШКА МОЩ
В БЕЗСЪНИЦА ПРЕЗ ДЪЛГА НОЩ.
ЩЕ ДОИДЕШ ТИ, СПАСИТЕЛ ДЕН.
РАЗМЕТНАЛ ПУРПУР И ЛЪЧИ,
КЪМ ВЕЧНОСТТА ПОВИЛ ОЧИ,
ЗОРА ЩЕ ЗАЗОРИ НАД МЕН.

ЩЕ ДОИДЕШ ТИ ОЧАКВАН ДЕН.
ВАМПИРИ МНОГО СРЕД НОЩА
БЕЗ ЖАЛ МИ СМУКАХА КРЪВТА.
ЩЕ ДОИДЕШ ТИ, СПАСИТЕЛ — ДЕН.
В МОРЕ ОТ МРАК И СВЕТЛИНА
ВНЕЗАПНО КИПНАЛА ВЪЛНА
ЩЕ ГРАБНА НЕЖНО ДУХ РАНЕН.

ЩЕ ДОИДЕШ ТИ ОЧАКВАН ДЕН.
ЩЕ ДОИДА С ТЕБЕ НАИ-ПОДИР
В БЕЗСЪНИЦА СЪНУВАН МИР.
ЩЕ ДОИДЕШ ТИ, СПАСИТЕЛ — ДЕН.
ЩЕ ПЛАМНЕ ТЪМЕН КРЪГОЗОР,
АЛА ЗАСЕНЧИЛ МОЯ ВЗОР,
ЩЕ БДИШ ТИ ЦАРСТВЕНО НАД МЕН.

ГОВОРИ ЯВОРОВ:

Аз пиша, защото трябва да се върши нещо на света. . . Всякога съм се стремил само към някаква индивидуална философия, която да ме помири, както със околната, така и със собствената моя видимост. Но каквото съм постигнал и това отношение, би трябвало да остане дълбоко интимно, за да има своето целебно въздействие върху мен.

* * *

Всяко чувство, ако не и всяка мисъл, е преди, всичко една мелодия. Стихотворението най-често се поражда в душата на поета, като една песен без думи. И тогава неговата задача е — колко странно! — да търси конкретен факт за поетическа експлоатация — да търси сюжет, в който би могъл да облече настроението си.

* * *

В народната ни песен е проявена поетическата сила на българския дух в нея следователно е намерило израз и всичко специално богатство на българската душа. И да се запознае интелигенцията с тази песен значи да ѝ се открие душата на народната маса и да се способствува за приближението ѝ с нея.

* * *

За мене тя („В полите на Витоша“ — Б. Р.) е експеримент в техниката, в занаята на драмата, която трябва да се овладее. Аз искам да бъда в него тъй сигурен, както се чувствам в поетическия занаят. По късно може би ще се опитам да ги обединя. . . Аз съвсем не мисля да е недостатък поетичната атмосфера в някои сцени на първата ми драма. . . Христофоров е един неизживян в творчеството поет, един мечтател в действителността, която ненавижда мечтата и поезията. . .

* * *

Никой по-добре от Горки не познава в наши дни това благо, в което вътрешното разложение задушава всеки живот. И никой като него не обича така силно живота, за да може сред това разложение да намери семената на бъдещето и със силата на едно велико човешко въображение да види вече цвета на тези семена. . .

* * *

Мисля, че единственият писател, който днес служи на бъдещето човечество, е Горки и затова според мене той няма равен на себе си в цялата съвременна гмеж от гениалности.

ГОВОРИ НАШИЯТ СЪВРЕМЕННИК:

Яворов е едно от най-скъпите имена в нашата литература, тежък диамант в нейната златна огърлица, който понесе тежестта на едно голямо народно и лично страдание. Целият негов живот е един тъжен летопис: една хронология на нерадостната съдба на артиста. Открай време славяните са чувствителни към своите поети, обграждат ги със страхопочитание като божества. Тук, разбира се, голяма роля играе и чистият славянски сантиментализъм, и обществената мисия на писателя в тия литератури, която го превръща в поет, борец и пророк на своя народ. Васил Пундев някога писа: „Скъпите поети на славяните са мъченици. А у нас собствено само двама са страдали — Ботев и Яворов“. Гео Милев — също така един от великолепните тълкуватели на Яворов, макар, че постави метафизическа рамка на неговото страдание, в едно отношение съвсем справедливо писа: „Яворов е съдба“

... След Ботев и други са вливали гореща кръв в нашата поезия, но Яворов вля най-много. Самият той като поет и човек представлява някаква огнена смес на буен темперамент, силни страсти, поетическо вдъхновение. Лицето му изглежда опушено, сякаш в гърдите на поета гори някакъв подземен огън. Често пъти вдъхновението му изгубва в грандиозни образи, могъща ритмика, страстна поетическа реч. Въпреки, че е рожба на Чирпан, той принадлежи към друг меридиан в литературата — по-южен, по-трескав, по-неспокоен.

... Животът и трагичната смърт на Яворов е вечно обвинение срещу буржоазното общество, което не знае да цени поетите. В случая с Яворов се прояви цялата бездушна жестокост на едно общество, вече обречено от историята, но на което истинската присъда дойде по-късно. Яворов ще живее вечно в съзнанието на нашия народ с песните си, с трагичната си съдба, с четничеството си. . .

Здравко ПЕТРОВ, литературен критик

представлението се води от
ЕЛЕНА КОСТОВА

текста следи
ГИНКА ЦАНКОВА

технически сътрудници

Худ. изпълнители: Виктор Христов, Христо Луканов. Зав. техн. и проектантско бюро — Петър Гюзелски. Ръководител организация и реклама — Надежда Ванева. Ръководители художествено осветление — Георги Харалампиев, Димитър Ников. Звуково оформление — Цвятко Ячев. Театър-майстори — Кънчо Начев, Здравко Владимиров. Тапицерско ателие — Йордан Петров. Завеждащ театрален реквизит — Васил Сапунджиев. Шивашко ателие — Стефка Божанова, Драган Петров. Железарско ателие — Георги Петков. Дърводелско ателие — Нено Ненов. Грим и перуки — Саной Станоев, Гинка Ангелова. Завеждащ театрален гардероб — Стоянка Найде-нова.

Литературните материали са взети от следните източници:

1. Сборник. Български писатели за себе си и за своето творчество. С., 1970.
2. Пейо Яворов. Съчинения в три тома. т. III. С., 1971
3. Здравко Петров. Законно и незаконно родени улове. есега. С., 1976.

Материали и редакция на програмата
КРУМ ГЕРГИЦОВ

Художествено оформление
ДИМИТЪР ГИЛЕВ